

מכשירי מצוה הגחלים שהם מכשירי הקטורת שעיקר מצותה היא ההקטרה **כמצוה דמו**, וכשם שפוסלת מחשבה בחפינה לפסול את הקטורת, כך מועלת מחשבה בחתיית הגחלים לפסול את הקטורת [או הגחלים], **או לא**.

(בעי) [בעו] בני הישיבה **מיניה מרב שישת:**
ארבע עבודות יש בדם:

א. **שחיטה**, והיא כשירה אפילו בזר וכל שכן בשמאל.

ב. **קבלת הדם** וקידושו **בכלי**, והיא אינה כשירה אלא בכהן, שנאמר: ושחט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם; כי אף שאמרה תורה "והקריבו" שהוא לשון הולכה, אין כוונת הכתוב אלא לקבלה, שהרי לאחר שחיטה נכתבה, ואין הולכה אלא אם כן קיבל הדם [רש"י חגיגה יא א].

והואיל ונאמר בקבלה לשון "כהונה" הרי שאינה כשירה אלא בימין, כי כך קיבלו חז"ל: כל מקום שנאמר: "אצבע" או "כהונה" אינו אלא בימין.

ג. **הולכת הדם** לזריקה **על המזבח**, אינה כשירה אלא בכהן, והוא נלמד ממה שכתבה התורה את עבודת הקבלה בלשון "והקריבו" שהוא לשון הולכה; ודין עבודת הולכה בשמאל מתבאר בסוגיא שלפנינו.

סבירא ליה: כי אינו אלא מדרבנן, ומעלה היא בקודש, והכי קיימא לן [וכשיטתו יתבאר כאן].

העיד רבי שמעון בן בתירא: על אפר חטאת [אפר פרה אדומה] שנגע טמא במקצתו, שטימא את כולו.

הוסיף רבי עקיבא על דברי רבי שמעון —
והעיד:

על **הסולת והקטורת והלבונה והגחלים** (43) של יום הכפורים [הרע"ב], שהיו מונחים אף בכלי שאין לו תוך [תוספות יום טוב], **שאם נגע טבול יום הפוסל את הקודש רק במקצתו, הרי זה פסל את כולו**.

קא סלקא דעתך דרב שימי בר אשי: **מדפסל בקטורת טבול יום**, הרי שקדשה הקטורת בכלי קדושת הגוף —

ואם כן **פסלה נמי לינה** בקטורת —

וכיון שכן, **מדלינה פסלה** בקטורת, הרי **פסלה בה נמי מחשבה** על מנת להלינה. (44)

בעי רב פפא:

מח-ב **חישב** מחשבת פיגול **בחתיית גחלים** מהו שתיפסל הקטורת? [ובלשון אחר ביאר רש"י: מהו שייפסלו הגחלים]; כלומר: האם חתיית הגחלים "עבודה" היא או לא.

ב.

44. הסוגיא צריכה ביאור: הרי הפשיטות אינה ממין הבעיא, שהרי הבעיא היתה אם שייך פיגול בקטורת, ואם כן מה יוסיף לנו שהקטורת קדשה קדושת הגוף?!

פוסלת, ולכן מן הדין לא היה מקום לפיגול בקטורת; אלא דילפינן מלא מלא ממנחה לפסול מחשבה בחפינה. [זבחים ט טו].

43. אע"ג שהלבונה והגחלים אינם אוכל, הרי חיבת הקודש מכשרתן לטומאה, רש"י חגיגה כג